

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 11 maja 2020 r. pierwotnie do Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie P. R. (1) wniósł o zasądzenie od P. K. kwoty 9004,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lutego 2020 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Powód dochodzi od pozwanego zwrotu uiszczonej ceny, pomniejszonej o ilość zużytego mialu węglowego, w związku z zawartą umową sprzedaży, od której powód odstąpił z uwagi na wady mialu węglowego dostarczonego przez pozwanego - niespełnienie norm zakupionego towaru, mimo przedłożonego świadectwa jakości.

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2020 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Nakazem zapłaty z dnia 14 stycznia 2021 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W toku procesu w odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko i z ostrożności zmodyfikował żądanie pozwu poprzez zasądzenie kwoty dochodzonej pozwem z odsetkami przy jednoczesnym obowiązku wydania pozwanemu 23,24 tony mialu węglowego (k. 59v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. R. (1), prowadzący gospodarstwo rolne, na wiosnę 2019 roku zakupił u pozwanego P. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą N. Paliwa P. K., mial węglowy. Zakupiony opał miał służyć do ogrzewania kurników w związku z prowadzoną ówczesnie przez powoda fermą drobiu.

W dniach 5 i 11 kwietnia 2019 r. pozwany dostarczył dwoma transportami samochodami ciężarowymi do gospodarstwa powoda zakupiony mial węglowy w ilościach odpowiednio 26,48 t oraz 27,12 t za cenę odpowiednio 10 650,52 zł brutto i 10 841,22 zł brutto. Sprzedany mial został złożony pod wiatą znajdującą się przy kurnikach. Ponieważ na początku kwietnia 2019 roku bywały chłodne dni, powód korzystał z dostarczonego przez pozwanego węgla z uwagi na trwający cykl produkcyjny kurcząt. Mial ten nie budził zastrzeżeń powoda.

Dowód:

- faktury VAT z 5 i 11.04.2019 r. k. 41 – 41v;
- zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;
- zeznania świadka P. R. (2) k. 71v.-73;
- zeznania świadka S. S. (1) k. 73-74v.;
- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157.

Po kilku tygodniach, jeszcze w kwietniu 2019 roku, z powodem skontaktował się przedstawiciel handlowy pozwanego J. S. z zapytaniem, czy powód nie zakupiłby jeszcze kolejnej partii mialu węglowego. Powód początkowo wyraził chęć kupna od pozwanego jednego transportu mialu, gdyż pod zadaszonym placem było miejsce tylko na jeszcze jedną ciężarówkę mialu. Za namową ww. przedstawiciela handlowego pozwanego, który zaproponował sprzedaż dwóch transportów mialu, gdyż pozwany opróżnił swój plac, powód zakupił również drugi transport mialu, który z uwagi na brak miejsca pod wiatą musiał być składowany na placu bez zadaszania po drugiej stronie drogi wewnętrznej w gospodarstwie powoda.

W dniu 29 kwietnia 2019 r. pozwany dostarczył powodowi dwoma transportami samochodami ciężarowymi, które przyjechały w odstępie jednej godziny, zakupiony miał węglowy. Kierowcy ciężarówek, którzy przywieźli zakupiony przez powoda opał, złożyli go w miejscach wskazanych przez powoda. Pierwszy transport miału, który przyjechał tego dnia, został złożony na placu pod zadaszeniem obok miał zakupionego od pozwanego na początku kwietnia. Drugi, późniejszy transport miału z uwagi na brak miejsca pod wiatą, został złożony po drugiej stronie drogi wewnętrznej na placu bez zadaszenia.

Powód po dostarczeniu tego dnia drugiego transportu miału, który został złożony na niezadaszonym placu, stwierdził, że miał na placu bez zadaszenia w przeciwieństwie do miału złożonego pod wiatą, jest mocno zawilgocony, o konsystencji błota. Wobec czego zaraz po dostawie skontaktował się J. S., zgłaszając zawilgocenie miału. Przedstawiciel pozwanego stwierdził, że przyczyną zawilgocenia drugiego transportu miału dostarczonego w tym dniu były występujące opady atmosferyczne, zapewniał, że obie dostarczonego tego dnia partie miału pochodzą z jednego statku. W związku z powyższym zaproponował powodowi upust 10 zł na cenie 1 tony tej drugiej partii miału dostarczonej 29 kwietnia 2019 r. Powód z uwagi na wcześniej dostarczone partie węgla, które były bez zarzutu, chcąc uniknąć ponownego ładowania i wywożenia kwestionowanego miału, przystał na obniżenie ceny na tonie węgla, uważając, że jedynym mankamentem towaru jest zawilgocenie tej partii miału i ufając zapewnieniom przedstawicielowi handlowemu pozwanego co do pochodzenia obu partii z jednego statku.

W dniu 29 kwietnia 2019 r. P. R. (1) wystawił na powoda fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 20 188,73 zł brutto, tytułem sprzedaży i dostawy węgla. Na wskazaną kwotę składały się kwoty:

- pod poz. 1: 9779,24 zł brutto, tytułem miału węglowego węgla kamiennego w ilości 25,24 t za cenę 315 zł od tony, która dotyczyła miału składowanego na placu bez zadaszenia oraz
- pod poz. 2: 10 409,49 brutto, tytułem miału węglowego węgla kamiennego w ilości 25,04 t za cenę 325 zł od tony, która dotyczyła miału składowanego pod wiatą.

Wraz z ww. fakturą pozwany doręczył powodowi dwa świadectwa jakości z dnia 29 kwietnia 2019 r. dot. sprzedanego opału, zgodnie z którym miał spełniał normy wskazane w tych świadectwach. Według pozwanego zawartość popiołu w miale ujętym pod pozycją 1 faktury miału wynosić od 6-9%, wartość opałowa miału wynosić 24-25 MJ/kg, wymiar ziarna 1-25 mm, wartość podziarna maksymalnie 30%, wartość nadziarna maksymalnie 5 %, wartość wilgoci całkowitej 24%. Z kolei zawartość popiołu w miale ujętym pod pozycją 2 faktury miału wynosić od 6-8%, wartość opałowa miału wynosić 24-25 MJ/kg, wymiar ziarna 1-25 mm, wartość podziarna maksymalnie 30%, wartość nadziarna maksymalnie 5 %, wartość wilgoci całkowitej 24%.

Dowód:

- faktura VAT z dnia 29 kwietnia 2019 r. k. 7;
- dokument wydania WZ (...) k. 8;
- świadectwa jakości z 29.04.2019 k. 9, 64;
- zeznania świadka P. R. (2) k. 71v.-73;
- zeznania świadka S. S. (1) k. 73-74v.;
- zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;
- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157.

Powód jeszcze wiosną 2019 r. korzystał z dostarczonego przez pozwanego węgla złożonego pod wiatą, w celu ogrzania kurników. Nie miał zarzutów co do jakości sprzedanego mu węgla. Z węgla złożonego na niezadaszonym placu nie

korzystał, oczekując, aż wyschnie. Następnie z uwagi na rekordowo gorące lato 2019 r. i trwający cykl produkcyjny kurczą powód nie miał potrzeby ogrzewania kurników.

W październiku 2019 r., kiedy zaczęło robić się zimno, powód polecił swoim pracownikom, aby przestali wykorzystywać węgiel składowany pod wiatą i rozpoczęli korzystanie z mialu na hałdzie złożonej na placu bez zadaszania, dostarczonej przez pozwanego w ilości 25,24 t w dniu 29 kwietnia 2019 r. Miał na hałdzie zdążyć wyschnąć przez okres letni, a powód chciał uniknąć sytuacji ponownego jego zawilgocenia opadami atmosferycznymi w okresie jesienno – zimowym. Po zasypaniu pieca ww. miałem, w którym znajdował się jeszcze mial z wcześniejszych partii, i jego spalaniu, powód ujawnił w piecu znaczną ilość popiołu przekraczającą ilość dotychczas powstającą w wyniku spalania węgla z innych, wcześniej dostarczonych przez pozwanego partii. Po ponownym zasypaniu szuflady pieca tylko miałem z niezadaszonego placu powód nie był w stanie wysunąć szuflady z uwagi na znaczną, niespotykaną wcześniej ilość popiołu. Powód spalił około 2 tony mialu ujętego w fakturze z 29 kwietnia 2019 r. pod pozycją 1.

Po ujawnieniu tego faktu powód w październiku 2019 r. skontaktował się z przedstawicielem handlowym pozwanego J. S. i zgłosił ujawnioną wadę towaru. W reakcji J. S. zaproponował powodowi zakup kolejnej partii mialu węglowego, zapewniając, że co do kwestionowanego mialu „jakoś się dogadają”. W związku z ww. zapewnieniami J. S. powód zakupił od pozwanego kolejną partię węgla, która została dostarczoną powodowi 18 października 2019 r. Piąta sprzedana przez pozwanego partia mialu została złożona na placu pod wiatą, gdyż z uwagi na sukcesywne zużycie wcześniej dostarczonych przez pozwanego partii węgla, zwolniło się na ten transport miejsce. Powód od razu przystąpił do spalania węgla z piątego transportu, chcąc się upewnić, co do jego jakości. Nie budziła ona żadnych zastrzeżeń.

W związku z tym dla pewności i potwierdzenia swoich przypuszczeń co do wadliwości towaru powód zlecił Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wykonanie badań laboratoryjnych zakupionego węgla.

W tym celu jego brat w październiku 2019 r. pobrał przy pomocy rury próbę mialu z partii zakwestionowanej, dostarczonej przez pozwanego 29 kwietnia 2019 r. i składowanej na placu bez zadaszania. Oraz dla porównania próbę z ostatniej, piątej partii dostarczonej 18 października 2019 r., której spalanie nie wzbudzało zastrzeżeń co do jakości powoda. Brat powoda zabezpieczył obie pobrane próbki mialu w zamykanych wiadrach i zawiózł do laboratorium (...) sp. z o.o. Powód poinformował pozwanego telefonicznie w dniu 29 października 2019 r. o zleconych badaniach kaloryczności mialu.

W dniu 4 listopada 2019 r. ww. spółka sporządziła sprawozdanie z badań nr (...), w którym stwierdzano, iż dostarczony przez powoda 29 kwietnia 2019 r. mial węglowy, pochodzący z hałdy na placu bez zadaszania, nie spełnia norm jakościowych wskazanych w świadectwie pozwanego, ani innych norm dopuszczających taki węgiel do obrotu. Wilgotność całkowita badanego materiału wynosiła 9,92%, zawartość popiołu 35,09%, ciepło spalania 17 665 J/g, wartość opałowa 16 774 kJ/kg.

Natomiast w sprawozdaniu z badań nr (...), dotyczącego zleconemu laboratorium próbki węgla, pochodzącego z piątej dostawy od pozwanego z dnia 18 października 2019 r., wskazano, iż próbka „kontrolna” przy uwzględnieniu niepewności pomiaru, spełnia wymagania jakościowe wskazane w świadectwie jakości, tj. wilgotność wynosiła 15,22%, zawartość popiołu 10,57%, ciepło spalania 23 875 J/g, wartość opałowa 22 628 kJ/kg.

Tego samego dnia laboratorium wystawiło na powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 356,70 zł, tytułem wykonanego badania kaloryczności paliwa stałego, którą powód opłacił.

Dowód:

- sprawozdanie z badań nr (...) k. 11;
- sprawozdanie z badań nr (...) k. 62;

- faktura VAT k. 61;
- zeznania świadka P. R. (2) k. 71v.-73;
- zeznania świadka S. S. (1) k. 73-74v.;
- zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;
- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157;

Ponieważ zlecone badania laboratoryjne potwierdziły zastrzeżenia powoda do co złej jakości miału węgla kamiennego w partii 25,24 t dostarczonego powodowi 29 kwietnia 2019 r., powód dnia 7 listopada 2019 r. złożył pozwanemu pismem z reklamacją, powołując się na wyniki zleconych badań laboratoryjnych, które potwierdziły obserwacje powoda, albowiem ilość popiołu przekraczała 35%, a deklarowana wartość miału wynosić 6-8%, zaś deklarowana wartość opałowa również nie odpowiada wartościom wskazanym w świadectwie jakości. Powód wniósł o rekompensatę (obniżenie ceny) ewentualnie o wymianę dostarczonego opału, na opał odpowiadający parametrom jakościowym.

Dowód:

- pismo z dnia 7 listopada 2019 r. k. 10;
- sprawozdanie z badań nr 73/209 k. 11;
- zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;
- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157;

Pismem z dnia 15 listopada 2019 r. pozwany odmówił uznania reklamacji wskazując, iż po dostawie, powód zgłosił reklamację dotyczącą zawilgocenia dostarczonego miału, co mogło wynikać z warunków atmosferycznych, wobec czego pozwany obniżył uzgodnioną cenę o 10 zł, stąd cena za tonę wynosiła 315 zł. Pozwany zakwestionował wiarygodność zleconych przez powoda badań, wobec upływu 6 miesięcy od dostawy do wykonania badania, a w szczególności powód nie wykazał sposobu pobrania próbek, ani czy pobrane próbki dotyczą węgla dostarczonego przez pozwanego. Mimo nieuwzględnienia reklamacji, pozwany złożył powodowi ofertę na zakup kolejnej partii po korzystnej cenie.

Dowód:

- pismo z dnia 15 listopada 2019 r. k. 12;
- zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;
- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157;

Pismem z dnia 6 grudnia 2019 r. powód wezwał pozwanego w terminie 7 dni do wykonania umowy, poprzez dostarczenie 25,24 t miału węglowego spełniającego normy wskazane w świadectwie, ewentualnie poprzez odbiór pozostałej partii miału i zwrotu ceny. W odpowiedzi na pismo pozwanego z dnia 15 listopada 2019 r. powód podniósł, iż weryfikacji jakości dostarczonego miału dokonał w momencie rozpoczęcia sezonu grzewczego, kiedy to dostarczony miał był mu potrzebny, dlatego powód nie zbadał dostarczonego miału w dniu dostawy, albowiem w okresie dostawy nie tylko nie musiał ogrzewać pomieszczeń z taką intensywnością, ale również korzystał z innych partii węgla dostarczonych przez pozwanego.

Dowód:

- pismo z dnia 6 grudnia 2019 r. k. 13;

- dowód nadania k. 14;

zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;

- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157;

Pismem z dnia 10 grudnia 2019 r. pozwany odmówił spełnienia roszczenia, podnosząc iż wady dostarczonego węgla nie zostały zbadane niezwłocznie po dostawie, wobec czego nie sposób ustalić parametrów węgla na dzień dostawy, zwłaszcza iż powód nie wykazał, w jaki sposób pobrał próbki i czy pobrane próbki dotyczą węgla dostarczonego przez pozwanego, jak również sposobu przechowywania węgla, którego stan ma istotny wpływ na warunki atmosferyczne, a nawet niewykazanie czy zakwestionowany miał nie został zmieszany z zanieczyszczeniami wpływającymi na jego ogólną jakość.

Dowód:

- pismo z dnia 10 grudnia 2019 r. k. 43;

- dowód nadania k. 43v.;

zeznania świadka J. S. k. 74v.-77;

- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157;

Pismem z dnia 14 lutego 2020 r. powód oświadczył o odstąpieniu od umowy sprzedaży potwierdzonej fakturą VAT nr (...) z dnia 29 kwietnia 2019 r., wzywając pozwanego do odbioru miału w terminie 7 dni, z jednoczesnym zwrotem ceny.

Dowód:

- pismo z dnia 14 lutego 2020 r. wraz z dowodem nadania k. 15;

- wydruk śledzenia przesyłki k. 16;

Pismem z dnia 26 lutego 2020 r. pozwany poinformował powoda o uznaniu doręczonego oświadczenia o odstąpieniu od umowy za bezskuteczne.

Dowód:

- pismo z dnia 26 lutego 2020 r. k. 44;

- dowód nadania k. 44v.;

Pismem z dnia 5 maja 2020 r. powód sprecyzował, iż oświadczenie z dnia 14 lutego 2020 r. dotyczyło partii węgla o masie 25,24 t, który okazał się wadliwy.

Dowód:

- pismo z dnia 5 maja 2020 r. wraz z dowodem nadania k. 18;

Węgiel zakupiony od pozwanego i dostarczony w dniu 29 kwietnia 2019 r. ujęty pod pozycją 1 faktury z 29 kwietnia 2019 r. składowany na hałdzie na placu bez zadaszenia jest bardzo złej jakości i nie spełnia wymagań jakościowych dla zawartości popiołu, która jest bardzo wysoka, niespotykana oraz wartości opałowej przedstawionych w Rozporządzeniu Ministra (...) z 27.09.2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Zakupiony od pozwanego węgiel nie spełnia wymagań jakościowych przedstawionych w Świadczeniu jakości nr FS (...)/poz. 1.

Rzeczywiste parametry węgla znacząco odbiegają od parametrów przedstawionych w ww. Świadczeniu jakości. Zakupiony węgiel charakteryzował się parametrami znacznie gorszymi od deklarowanych przez pozwanego. Nawet długotrwałe składowanie węgla na odkrytym składowisku nie skutkowało pogorszeniem parametrów jakościowych do stwierdzonych w badaniu poziomów. Warunki atmosferyczne nie wpływają na zawartość substancji mineralnych w miale węglowym (popiołu). Jakość badanego węgla jest znacznie gorsza od deklarowanej w świadectwie jakości, a różnice są na tyle duże, że nie można tłumaczyć ich narażeniem na czynniki atmosferyczne. Sposób pobierania próbek przez świadka S. S. (1) był niezgodny z wymaganiami normy PN- 6- (...):2014-11. Zastosowanie niezgodnego z normą sposobu pobrania próbek nie miało istotnego wpływu na wyniki badań laboratoryjnych.

Dowód:

- opinia wraz z wynikami badań k. 128-133;

- zeznania powoda P. R. (1) k. 154v.-157.

Stan faktyczny sprawy w spornym zakresie sąd ustalił na podstawie dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, częściowo wyprowadzając odmienne wnioski. Sąd bazował również na dowodzie z zeznań świadków i przesłuchaniu powoda, które ocenił jako szczerze i prawdziwe, czym innym jest natomiast ocena prawna faktów, o których przesłuchane osoby zeznały. Sąd z uwagi na sposób składania zeznań w powiązaniu ze zgromadzonym materiałem dokumentarnym nie miał przy tym jakichkolwiek wątpliwości co do prawdziwości powoda, w szczególności w zakresie lokalizacji hałdy zakwestionowanego mialu węglowego. W ocenie sądu o szczerości zeznań powoda świadczy logika postępowania powoda w powiązaniu z chronologią ustalonych zdarzeń; również to, że spośród 5 transportów zakupionego od pozwanego węgla tylko jeden był zakwestionowany, czwarty w kolejności. Z uwagi na podnoszone przez pozwanego w sprzeciwie zarzuty co do upływu terminów reklamacyjnych, w ocenie sądu gdyby powód zeznał nieszczerze, niezgodnie z prawdą, to „wygodniejszą” dla niego wersją byłoby kwestionowanie piątej dostawy węgla z października 2019 r. Tymczasem powód nie zatajał rzeczywistego stanu faktycznego, nie „koloryzował” i przedstawił w swoich zeznaniach w ocenie sądu rzetelny stan faktyczny.

Sąd opierał się również na dowodzie z opinii jednostki badawczej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., która była jasna, logiczna, przekonywująca. W opinii potwierdzono, że opisany w zeznaniach świadka S. S. sposób pobierania próbek był niezgodny z wymaganiami normy PN- 6- (...):2014-11. Pomimo stwierdzonej niezgodności przy pobieraniu przez świadka próbek, okazało się, że wyniki uzyskane przez (...) sp. z o.o. na zlecenie powoda są **b. zbliżone** do wyników badań wykonanych 2 lata później na zlecenie sądu. W pobranej bowiem przez jednostkę 17 grudnia 2021 r. próbce stwierdzono obecność popiołu w ilości 35,5%, 16 019 kJ/kg wartości opałowej w stanie roboczym, 11,7% wilgoci całkowitej. Co również potwierdza wniosek opinii, że składowanie węgla na otwartym placu i narażenie na czynniki atmosferyczne nie miało wpływu na zawartość popiołu (wbrew zarzutom pozwanego).

Wprawdzie w opinii wskazano, że poza możliwością biegłego wykracza stwierdzenie, czy węgiel, którego próbki pobrano do badań, jest tym samym węglem, który został zakupiony przez powoda od pozwanego. Niemniej jednak taką możliwość oceny dowodów ma sąd, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego i przeprowadzony uzupełniająco dowód z przesłuchania powoda, co do którego wiarygodności sąd nie miał żadnych wątpliwości. W opinii jednostka wskazała na zwyczajowe terminy badań opału, iż do celów rozliczeń pomiędzy stronami próbki powinny być pobrane jak najszybciej po lub bezpośrednio przed przekazaniem dostawy. Szczegóły takie jak metodyka badań, miejsce i czas poboru próbek itp. powinny zostać ustalone pomiędzy stronami. Ale wniosek ten dotyczy podmiotów obracających się w branży handlu węglem i nie można na tej podstawie formułować kategorię wniosków w zakresie sprzedaży węgla rolnikowi. Kwestia ta zresztą nie ma większego znaczenia dla rozstrzygnięcia, o czym będzie mowa w dalszych rozważaniach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w świetle zmodyfikowanego żądania zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił art. 560 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. W niniejszej sprawie powód, wobec odmowy wymiany zakupionego węgla, co do którego wyniki laboratoryjne potwierdziły bardzo złą jakość, w szczególności co do zawartości popiołu, skorzystał z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży w zakresie kwestionowanej partii miału.

Pozwany w sprzeciwie zakwestionował, aby dostarczony powodowi miał węglowy posiadał wady, nadto z uwagi na wpływ czasu między dostawą a zgłoszeniem reklamacji oraz niewykazaniem przez powoda okoliczności pobrania próbek miału, pozwany zakwestionował jakość uzyskanej przez powoda prywatnej ekspertyzy. Nadto pozwany podniósł, iż na skutek zgłoszenia wcześniejszej reklamacji- zawilgocenia miału, obniżył cenę towaru. Pozwany zakwestionował również skuteczność odstąpienia przez powoda od umowy, wskazując na niezbadanie przez powoda otrzymanego towaru niezwłocznie po dostawie.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, w szczególności na podstawie zleconej przez sąd opinii jednostki badawczej, dostarczona powodowi dnia 29 kwietnia 2019 r. druga partia węgla o masie 25,24 t pod poz. 1 faktury była wadliwa i nie spełniała norm wskazanych w świadectwie jakości przedłożonym przez pozwanego, gdyż jego jakość była znacznie gorsza od deklarowanej w tym świadectwie. W świetle poczynionych ustaleń nie potwierdziły się zarzuty pozwanego dotyczące nieznanego sposobu przechowania węgla, okresu, w którym powinno nastąpić badanie węgla, a także okoliczność uwzględnienia pierwszej złożonej reklamacji na sporny węgiel. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności jak wynika ze sporządzonej przez jednostkę badawczą opinii, miejsce składowania węgla i narażenia go na oddziaływanie na warunki atmosferyczne w rozpoznawanej sprawie nie miało znaczenia. Notabene pobór próbek na zlecenie sądu miał miejsce ponad 2 lata po pobraniu próbek przez świadka S. S., przez ten czas węgiel był złożony na tej samej hałdzie bez zadaszenia, narażony na opady atmosferyczne i nieruszany. Mimo to wyniki obu badań zlecony przez powoda i przez sąd są bardzo zbliżone, choć ww. świadek pobrał próbki niegodnie z Polskimi Normami.

Ustalono, że powód po uwzględnieniu pierwszej reklamacji dotyczącej zawilgocenia spornej partii węgla, co stwierdził w trakcie rozładunku, uzyskał z tego tytułu przez pozwanego obniżenie ceny. Sporna w niniejszej sprawie nie była przy tym kwestia jego wilgotności, gdyż przez okres letni, a więc ok. pół roku po zakupie, kwestionowany węgiel wyschnął. Zarówno świadkowie jak i powód potwierdzili, że w 2019 r. okres letni był wyjątkowo gorący, co jest faktem znanym również powszechnie, co pozwalało na wysuszenie składowanego węgla. Sąd dał wiarę powodowi i podzielił jego stanowisko o korzystaniu z węgla według potrzeb powoda i w czasie, kiedy węgiel był mu potrzebny. Skoro zwyczajowo w obrocie z rolnikami, nie pobiera się prób dostarczonego węgla w celu weryfikacji zgodności z przedłożonym oświadczeniem, to trudno nakładać taki obowiązek na powoda, który dokonał zakupu łącznie 5 partii węgla od pozwanego na przestrzeni 6 miesięcy. Nadto w okresie letnim, co zeznał powód i potwierdzili świadkowie, powód nie miał potrzeby palenia w piecu, wobec czego nie korzystał z węgla składowanego „pod niebem”, oczekując, aż wyschnie. Następnie wobec obniżenia się temperatur na jesieni i z rozpoczęciem sezonu grzewczego powód zdecydował się skorzystać ze spornego węgla przechowanego na placu bez zadaszenia. Dopiero skorzystanie z tej spornej partii węgla ujawniło jego istotne wady – znaczną, niespotykaną zawartość popiołu, czego nie odnotował w stosunku do pozostałych 4 partii. Nawet gdyby przyjąć, iż w dniach poprzedzających doszłoby do opadów atmosferycznych, wilgotność nie miała aż takiego znaczenia, jak zbyt duża ilość popiołu pozostająca po spalaniu w piecu, co zaobserwował powód, co potwierdza opinia i wyniki badań na zlecenie sądu.

W świetle przeprowadzonej opinii, zarzut pozwanego dotyczący niewykazania, iż sporny węgiel jest węglem zakupionym od pozwanego, nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd nie tylko dał wiarę powodowi, iż poddany badaniom na zlecenie powoda węgiel był węglem zakupionym od pozwanego, ale wyniki badań opiniującego były niemal zbieżne

z wynikami uzyskanymi przez laboratorium na zlecenie powoda w zakresie ilości popiołu, co pozwala na kategorię stwierdzenie, iż mimo upływu czasu jest to ten sam węgiel, zakupiony od pozwanego i ujęty na fakturze z 29.04.2019 r. pod poz. 1.

Wobec niezgodności z umową sprzedaży węgiel posiadał wady fizyczne, w rozumieniu art. 556¹ § 1 k.c. Mianowicie nie posiadał właściwości, o których mowa w pkt 1 i 2 cytowanego przepisu. Powód dokonał wszelkich aktów staranności, zmierzających do wymiany wadliwego węgla, a wobec odmowy uznania reklamacji przez pozwanego jako kupujący złożył skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od umowy, zgodnie z art. 560 § 1 k.c. Co aktualizuje po stronie pozwanego obowiązek zwrotu uiszczonej ceny (art. 494 § 1 k.c.).

Niezasadny okazał się również zarzut pozwanego niezachowania przez powoda terminów reklamacyjnych, o których mowa w art. 563 k.c. Zgodnie bowiem z art. 564 k.c. w przypadkach przewidzianych w art. 563 k.c. utrata uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy nie następuje mimo niezachowania terminów do zbadania rzeczy przez kupującego lub do zawiadomienia sprzedawcy o wadzie, jeżeli sprzedawca wiedział o wadzie albo zapewnił kupującego, że wady nie istnieją.

Te same skutki co podstępne zatajenie wady wywołuje udzielenie kupującemu przez sprzedawcę zapewnienia, że wady nie istnieją. W tym przypadku, w ustawowym ujęciu komentowanego przepisu, bez znaczenia jest strona podmiotowa działania sprzedawcy – nie jest tu wymagana ani umyślność tej strony, czy choćby wiedza o istnieniu wadliwości przedmiotu sprzedaży. Przyjmuje się, że takie zapewnienie nie musi wynikać wprost z oświadczenia sprzedawcy (np. zawartego w umowie) i może to być także **świadectwo jakości**, atest, znak jakości oraz informacje pochodzące od sprzedawcy co do ilości, masy i **innych cech przedmiotu sprzedaży** (por. J. Skąpski, w: SPC, t. 3, cz. 2, 1976, s. 136; także W.J. Katner, w: SPP, t. 7, 2011, s. 145 oraz Komentarz do art. 564 K.c. pod red. E. Gniewka). W takim przypadku zgodnie z wyr. SN z 27.1.2004 r. (II CK 378/02, GP 2004, Nr 20, s. 9), jeśli potem okaże się, że wady istnieją, ale zostały przez sprzedawcę zatajone lub złożył on nieprawdziwe oświadczenie, że rzecz ich nie ma, kupujący nie traci uprawnień z tytułu rękojmi, nawet jeśli nie dochowa wyznaczonych przepisami terminów (Art. 564 KC red. E. Gniewek 2021). Z tych względów, wobec zapewniania powoda o jakości węgla na podstawie wydanego świadectwa jakości, którym posługiwał się pozwany, bez znaczenia pozostawał zwyczajowy termin na zbadanie zakupionego węgla, moment ujawnienia wady w stosunku do daty otrzymania węgla, o czym była mowa powyżej.

Powód domagał się zapłaty kwoty niższej od uiszczonej ceny za sporny węgiel, mając powyższe na uwadze, wobec wykazania przez powoda wadliwości węgla i skutecznego odstąpienia od umowy, sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł jak w pkt I wyroku. O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu począwszy od 27 lutego 2020 r., na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Podstawę orzeczenia o zwrocie kosztów procesu stanowił art. 98 k.p.c. mając na względzie, że powód wygrał proces w całości. Powód poniósł opłatę od pozwu w kwocie 500 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w stawce 1800 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r., opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 1045,50 zł. W sumie 3362,50 zł, które to koszty zasądzono od pozwanego jako przegrywającego sprawę.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt II sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)